

[Justitsministeren.]

ulykkelige bortførelse af Tina Wiegels har vakt forfærdelse i alle kredse; jeg deler denne forfærdelse og kan tiltræde, at der ikke fra samfundets side må forsømmes nogen rimelig mulighed for at finde den lille pige uskadt.

Københavns opdagelsespoliti gør således også alt, hvad der er muligt, for at opklare sagen. Den styrke, som er sat ind på undersøgelserne i sagen, har i mange dage andraget langt over 100 mand, og der er afhørt adskillige tusinde personer.

Jeg har allerede flere dage før jul alvorligt overvejet, hvad man yderligere kunne gøre for at skaffe den lille pige uskadt tilbage til forældrene, herunder også om der burde fremsættes tilbud om frit lejde til bortføreren. Jeg er imidlertid kommet til det resultat, at der ikke på forhånd bør gives afkald på retsforfølgning mod bortføreren.

Der er ved afgørelsen lagt vægt på forbrydelsens meget alvorlige karakter, konsekvenserne af et sådant afkald, og om man må formode at kunne opnå noget derved.

Et tilbud om frit lejde i den foreliggende sag, hvor bortføreren og dennes motiver til forbrydelsen er ukendt, må befrygtes at ville medføre en begrænsning i myndighedernes handlefrihed, som kan komme i strid med fundamentale retssikkerhedshensyn.

Selv om der ikke tidligere her i landet er forekommet så langvarige bortførelser, er der dog i de senere år i flere tilfælde sket bortførelser af børn, og bortførelsen af Tina Wiegels giver en stærk formodning om, at det uanset politiets store indsats og offentlighedens beredvillige medvirken i eftersøgningen desværre er muligt at holde et barn skjult i længere tid. Et tilbud om frit lejde kan således let få uheldige konsekvenser for eventuelle senere sager, idet det vil kunne bevirke, at bortførere vil søge at trække tiden længst muligt ud i håb om, at myndighederne giver op og tilbyder frit lejde.

Det må formodes, at den, der har bortført den lille pige, er et sygt menneske, og er det tilfældet, kan den pågældende uden frygt melde sig til politiet og aflevere barnet, idet straffelovens sanktionssystem er således indrettet, at der ikke bliver tale om at straffe en syg, men alene om at finde en passende

form for lægelig behandling af den pågældende.

Uanset at bortførelsen nu er blevet af lang varighed, er det min opfattelse, at de anførte grunde stadig taler imod at tilbyde bortføreren frit lejde. Det ærede medlems spørgsmål har derfor ikke givet mig anledning til at ændre den trufne afgørelse, men der vil fortsat blive gjort alt, hvad der er muligt, for at finde den lille pige.

Af *Anders Andersen* til statsministeren (28. december 1965):

„Agter regeringen at optage forhandlinger på regeringsplan med England og Sverige i anledning af de vanskeligheder, der er opstået med afsætningen af landbrugsvarer til fællesmarkedet og EFTA?“

Statsminister *J. O. Krags* svar (3. januar 1966):

Under henvisning til det til mig den 28. december 1965 anmeldte spørgsmål vedrørende optagelse af forhandlinger på regeringsplan med Storbritannien og Sverige i anledning af de vanskeligheder, der er opstået med afsætningen af landbrugsvarer til fællesmarkedet og EFTA, kan jeg — idet jeg går ud fra, at det især er de i den seneste tid opståede vanskeligheder for eksporten af kød og kvæg, der er baggrunden for spørgsmålet — oplyse følgende:

Spørgsmålet om stigningen i den britiske kvægekspport til Tyskland og det deraf følgende fald i priserne på det tyske marked har i de sidste måneder gentagne gange været genstand for forhandlinger mellem den danske og den britiske regering. Så sent som den 22. og 23. december mødtes en dansk og en britisk delegation i London for at søge at finde en løsning på problemet, der var blevet akut på grund af opkrævningen af afgifter ved import til det tyske marked. Spørgsmålet er nu på ny til behandling i den britiske regering. Hvis den britiske regering ikke imødekommer de danske synspunkter, agter regeringen at forelægge sagen for EFTA, og i den forbindelse vil der kunne blive tale om en drøftelse på regeringsplan. Selv om der ikke for tiden opkræves afgifter ved importen af kvæg til Tyskland, betegner den britiske kvægekspport til Tyskland efter regeringens opfattelse en så alvorlig trussel